

herhjemme efter Afslutningen af Sporvejsstrækningen i 1911, kunde gøre det naturligt, at man delte disse Spørgsmaal saaledes, at man tog op til særlig Behandling de koncessionerede Virksomheder og saadanne Virksomheder, som er nødvendige for Samfundslivets uforstyrrede Gang, og undersøgte, om det ikke paa dette specielle Omraade skulde kunne være muligt at føre Voldgiftstanken et Stykke videre. — Overfor det ærede Medlems Bemærkning om, at man ikke skal gøre Forligsinstitutionen til en Undersøgelsesret, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at det, jeg her har taget til Orde for, en Udvidelse af Lovforslagets § 6, kun er det, Arbejderrepræsentanterne ønskede i Fællesudvalget af 17. August 1908. Hvad endelig angaar Mæglingforslagets Offentliggørelse, finder jeg, at naar man har imødekommet Ønsket om en videre Adgang til at offentliggøre Mæglingforslaget, vilde det være en naturlig Fortsættelse af denne Udvikling — og en Omstændighed, der først vil give Offentliggørelsen virkelig Betydning —, naar Forligsmanden faar en saadan Myndighed, at han kan give den offentlige Mening Tid til at sætte sig ind i Mæglingforslaget. Jeg finder altsaa, at der bortset fra de sproglige Ændringer i § 3 og de almindelige store Verdensprincipper, som det var naturligt at drøfte her, var god Anledning til at komme ind paa en Udvalgsbehandling af dette Lovforslags Indhold.

Staaing: De Betragtninger, som er ført frem af det ærede Medlem Hr. Heilesen, er i og for sig meget naturlige. Jeg mener ogsaa, at der i denne Institution sker en vis Udvikling, og at dette er et Skridt paa Udviklingsvej, det kan man være enig om. At nogle kunde ønske videregaaende Skridt, er meget rimeligt; men efter at Sagen er blevet behandlet, som jeg ved, det er Tilfældet, mellem de særlig interesserede Parter og derefter har fundet Tilslutning i Ministeriet — hvor Sagen allerede for længst, erindrer jeg, har været drøftet og behandlet —, og efter at der nu er opnaaet Samstemning mellem alle disse Parter om den Form, hvori Lovforslaget foreligger, vilde jeg dog mene, at der er Grund til at blive staaende ved det Fremskridt eller ved det Led i Udviklingen, hvad man nu vil kalde det, som her er naaet. Jeg synes i alt Fald, at det vil være lidet heldigt, om man ved Instruktør eller Lovbestemmelser vilde forsøge at gaa videre, end de praktisk kyndige har ment, at Tiden nu var moden til. Jeg forstaaer ogsaa paa Udtalelser af det ærede

Medlem Hr. Heilesen, at han f. Eks. vilde have Bestemmelser ind i Loven — hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott for nylig har beskæftiget sig med — om, at Konflikter skulde kunne paabydes udsat en vis Tid, for at der kunde blive Tid til Offentliggørelse af Mæglingforslagene o. s. v. Men dette er et Skridt paa Vejen til tvangsmæssig Indgriben og tvangsmæssig Afgørelse, som jeg ingenlunde vil kunne give min Tilslutning til. Det forekommer mig, at Organisationerne maa fremdeles paa begge Sider have den Frihed, som de stadig har sat Pris paa, og som gør det muligt at manøvrere paa den Maade, de finder det praktisk og formaalstjenligt at gøre det. Der maa hverken under den ene eller den anden Form af Mæglinginstitutionen kunne lægges Baand paa den Frihed, som Organisationerne hidtil har haft og sikkert ogsaa fremdeles bør have. — Hvad angaar hele den praktiske Fremgangsmaade, man ønsker, at Forligsmanden skal anvende, synes jeg, den maa forme sig efter Livets Krav og efter den Erfaring, som de paagældende har eller efterhaanden erhverver sig, og jeg ønsker ikke, at der skal indføres Instruktør eller ligefremme Lovbestemmelser for de tre Mænds indbyrdes Virksomhed og Forhold overfor de Parter, de har med at gøre. Det vilde være meget uheldigt. Der maa sikkert paa dette Omraade i Frihed udvikle sig en Ordning, som saa maaske efterhaanden fæstnes i Love eller paa anden Maade, men som Tiden ikke nu er inde til at fæstne i Øjeblikket.

Under Hensyn hertil vil jeg henstille til det ærede Medlem at frafalde sit Ønske om Udvalgsbehandling, fordi jeg unægtelig tror, at man ved Lovforslaget i den foreliggende Form er naaet saa vidt, som man kan komme i Øjeblikket, naar man skal kunne gennemføre en Lov under Tilslutning fra de Parter, som er de interesserede; og det maa dog vistnok anses for at være særdeles paakrævet, at disse giver en saadan Lov deres Tilslutning. Hvis der stilles bestemt Forslag om Nedsættelse af Udvalg, vil jeg paa den anden Side ikke modsætte mig dette, men jeg synes unægtelig, at det var heldigt at undgaa det og faa Loven vedtaget indenfor den Frist, som er givet.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, de har givet Lovforslaget, en Modtagelse, som lover godt for dettes snarlige Gennemførelse, hvad enten man nu ønsker at prøve det nærmere i et Udvalg eller ikke. Jeg kan ganske slutte